

Forhold til det gamle Lands. Jeg tror, der netop i disse Dage er en Anledning til at tage Spørgsmaalet op. Nu i Dag læser vi i Aviserne, at Valutaraadet er blevet enig om en Udtalelse, og at vi da i de nærmeste Dage kan vente Forslag fra den højtærede Regering med Hensyn til Kronens Stabilisering, og hvad der nu kan følge med. Een Ting maa man jo være klar over, at den danske Krones Stabilisering og Højnelse bliver ikke nogen helt smertefri Operation. Men jeg tror, jeg kan blive enig med alle i dette høje Ting om, at vil det gøre ondt i hele Landet, saa vil det først og fremmest gøre ondt i den Del, der er kommet tilbage til Landet, og hvor Erhvervslivet staa svagest. Og da tror jeg, det er en nødvendig Opgave for den højtærede Minister i Forbindelse med Ordningen af Valutaspørgsmaalet at tage under Overvejelse, hvad der kan gøres for at regulere Kreditforholdene i Nordslesvig, saaledes at vi paa dette Omraade bliver lige-stillede med det øvrige Land.

Carlsen-Skiødt: I Anledning af den højtærede Statsministers Svar paa nogle af mine Spørgsmaal, da jeg forrige Gang havde Ordet, vil jeg gerne tillade mig nogle Bemærkninger. I Anledning af min Henstilling om at tilstræbe en mere højtidelig Form ved Rigsdagens Aabning, hvor jeg udtalte, at jeg fandt det ønskeligt, at det kongelige aabne Brev blev læst op, og at det muligvis kunde virke til, at der kom mere Højhed og Form over Aabningens Højtidelighed, svarede Ministeren, at det kongelige aabne Brev havde været udsendt, og at man jo kunde have gjort sig bekendt med dets Indhold. Jeg ved ikke, om denne Udtalelse er rigtig. Jeg for mit Vedkommende har ikke faaet det kongelige aabne Brev tilsendt, og jeg har talt med adskillige Medlemmer, som heller ikke har faaet det tilsendt. Det er muligt, at det er et isoleret Tilfælde, men jeg vil gerne bede den højtærede Statsminister oplyse, om det kongelige aabne Brev er udsendt forud for denne Rigsdagssamlings Aabning. I tidligere Aar er det blevet udsendt, men, som sagt, det er ikke kommet mig i Hænde. Jeg har faaet tilsendt en Meddelelse om, at Rigsdagen var indkaldt, men det kongelige aabne Brev medfulgte ikke.

Derimod er det rigtigt, at det ikke er det kongelige aabne Brev, der som Regel er blevet oplæst ved Rigsdagens Aabning, men det kgl. Reskript. Men dette gør i og for sig ingen Forskel, naar man tænker paa den Ting, der er Stridens Emne. Det var i og for sig ikke Indholdet af Brevet eller Reskriptet, det havde sine Vanskeligheder med,

men — og det kom ogsaa meget stærkt frem i den højtærede Statsministers Bemærkninger til mine Udtalelser — det var dette med Kongens Titulaturer, det, som den højtærede Statsminister kaldte forældede Titulaturer, der kun tilhørte Historien. Her har vi Hindringen. Vi er sikkert alle sammen klare paa, i alt Fald fremgaar det med al Tydelighed af Statsministerens Udtalelser, at her ligger Hindringen for, som tidligere, at opløse det kgl. Reskript ved Rigsdagens Aabning. Jeg vil gerne dertil sige, at det forekommer mig, at den højtærede Statsminister her bruger Benævnelser om Kongens Titulaturer, som ikke er retfærdige. Jeg kan ikke se andet end, at Kongen i Øjeblikket med fuld lovlig Ret er Indehaver af disse Titler. Man kan kalde dem forældede, men fordi en Ting er gammel, behøver den ikke at være daarlig. Man kan sige, at den tilhører Historien, men ikke alt, hvad der er historisk i Danmark, er noget slet, og det forekommer mig, at indtil disse Titulaturer ad lovlig Vej ændres, har Kongen Krav paa, at de benyttes ogsaa i Rigsdagen, og ikke mindst af Statsministeren, som jeg vil mene paa dette Omraade bør foregaa os menige Rigsdagsmedlemmer med et godt Eksempel. Her staa jeg f. Eks. og maa stadig titulere Statsministeren med Titelen højtæret. Det kunde jo tænkes — jeg siger ikke, at det er saadan —, at jeg havde Besvær ved stadig at sige højtærede (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Lad saa endelig være!). Den højtærede Socialminister tilbyder mig, at jeg kan lade være, men det kan jeg ikke, fordi det er Ministerens lovlige Ret at blive benævnt saaledes (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Nej, absolut ikke!). Ifølge Forretningsordenen. (*Vilhelm Rasmussen*: Nej!). Saa ifølge Hævd. (*Vilhelm Rasmussen*: Nej!). Jeg er i Tvivl om, at den højtærede første Næstformand, som sidder paa Formandspladsen, vil tillade, at man ikke benytter den Titulatur til Ministrene, som nu en Gang er gangs i Tinget. Jeg vilde i alt Fald finde, at det ikke var sømmeligt (*Vilhelm Rasmussen*: Det er sagt mange, mange Gange!). Der smutter De igennem. Saa meget er vist, at overfor Landets Konge er Titulaturerne lovlige, og det forekommer mig, at den højtærede Statsminister ikke gør ret i offentligt fra Tingets Talerstol at betegne dem som forældede og som kun tilhørende Historien. Hvis det her i Tinget eller ad anden Vej paa lovlig Vis bliver vedtaget, at Kongens Titel for Fremtiden ikke skal være, som den har været gennem Aarhundreder, saa er det noget ganske andet, men indtil da bør man, forekommer det mig, hvis man